

تقاضای اعتبارات کشاورزی استان فارس

* احمد سلیمان پور - ** بهاء الدین نجفی

چکیده:

در غالب کشورهای در حال توسعه چنین مطرح می شود که بازار مالی روستائی با مسئله افزایش تقاضا و کمبود عرضه اعتبار مواجه می باشد. هدف تحقیق حاضر بر تخمین تقاضای اعتبار و تعیین عوامل مؤثر بر آن می باشد.

در این مطالعه با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی چند مرحله ای تعداد ۲۱۵ بهره بردار نمونه از مناطق خرامه، ارسنجان و خفر انتخاب و با تکمیل پرسشنامه، اطلاعات مورد نیاز جمع آوری گردیده است. یافته های تحقیق نشان می دهد که کشتش خالص تابع تقاضای اعتبار مثبت و بیانگر وجود ظرفیت جذب اعتبار در بخش کشاورزی است. تابع سود و تقاضا برای اعتبار نسبت به قیمت نهاده متغیر کاهشی و محدب و نسبت به زمین، نیروی کار خانوادگی و ساعات استفاده از ماشین آلات افزایشی است. با افزایش نرخ کارمزد کشتش تقاضای اعتبار نسبت به قیمت نهاده متغیر کاهشی و نسبت به قیمت محصول افزایشی است.

یافته های این مطالعه نشان می دهد که تقاضای کشاورزان برای اعتبار نسبت به نرخ کارمزد وام دارای کشتش پذیری پائین و نسبت به قیمت محصول و نهاده دارای کشتش پذیری بالاتری است. با افزایش کارمزد وام تقاضا برای اعتبار کاهش و با افزایش سطح تکنولوژی میزان تقاضا برای دریافت وام افزایش می یابد. مقایسه میانگین پس انداز زارعین در سه گروه (بزرگ، متوسط و خرده پا)، از نظر آماری اختلاف معنی داری را نشان می دهد.

در پایان مقاله پیشنهادهائی در جهت اصلاح بازار مالی روستائی مطرح گردیده است.